

DU DÖDAT HAR MIN KÄRLEK

Victor Hugo Wickström (1856–1907).

Frans v. Heland (1843–1923).

Andantino.

SÅNG.

PIANO.

p

1. Du dö-dat har min kär-lek, som
låg ej i dess ö - ga en

skänkt mig ljus i mör-ker, som skänkt mig tu-sen strå-lar av gläd - je varm och
tan-ke på din lyc-ka, en strä - van för din väl-färd i - ge - nom lån-ga

p *cresc.* *mf*
rik. Du vill kanske för - ne-ka det, men allt-för väl jag kän-ner det, att
år? Hur kunde du för - ö - da den och sarga den och dö-da den och

f *p*
lyckan som jag länge ägt, ej me-ra är sig lik. Hur kun - de du väl
läg-ga den med iskall hand i ö-de-mark på bår? Där lig - ger den i

va - ra så hård i di-na tan-kar, att du min lju-va kär-lek åt
nat - ten med ve - mod på sin pan-na, med tår i brustet ö - ga med

cresc. - - -

dö - den vig-de in? Hur sjöng den ej och spe - la-de, hur log den ej och
blod bland lös-ta hår. Den sjunger ej och spe-lar mer, den skrat-tar ej och

f

dan - sa-de! Säg var den ic - ke djup och varm? Säg svek den nå - gon -
dan-sar mer. Du dö-dat har min kär-lek du, fast du det ej för -

p *f* *p*

sin?
står.

1. 2.

2. Säg,

f *p* *p*